

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

28 lutego

№ 12.

Rok 1922.

Treść:	104. Ustawa z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych	209
	105. Ustawa z dnia 14 lutego 1922 r. w przedmiocie zawieszenia przedterminowej spłaty rent, zhipotekowanych na włościach rentowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej	210
	106. Ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej z dnia 16 grudnia 1921 r.	211
	107. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1922 r. o utworzeniu miasta Broku	211
	108. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1922 r. w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle	211
	109. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1922 r. w przedmiocie przedłużenia terminu wstrzymania eksmisji (wysiedlenia) małorolnych dzierżawców rolnych w powiatach, na które rozciągał się zakres działania b. zarządu cywilnego ziem Wołynia i frontu podolskiego i b. zarządu cywilnego ziem wschodnich.	212
	110. Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 1 listopada 1921 r. w sprawie ustroju i wewnętrznego toku czynności Trybunału dla spraw ubezpieczeń społecznych.	212
	111. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 stycznia 1922 r. w przedmiocie formowania drożdży prasowanych krajowych i zagranicznych	215
	112. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1922 r. w sprawie przesunięcia terminów do składania wykazów z art. 48 oraz zeznań o dochodzie z art. 50 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.	215
	113. Rozporządzenie Ministra Skarbu, Ministra Sprawiedliwości i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 13 lutego 1922 r. w sprawie uzupełnienia art. 4 rozporządzenia o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznymi.	215
	114. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 r. o wprowadzeniu taryfy osobowej i przepisów przewozowych na nowowybudowanej wąskotorowej linii Zgierz-Ozorków Towarzystwa Akc. Łódzkich elektrycznych kolei dojazdowych	216
	115. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 lutego 1922 r. o sposobie obliczania opłat za przewóz bagażu i przesyłek nadzwyczajnych na wąskotorowych kolejach państwowych okręgu Dyrekcji kolei państwowych w Wilnie	216

104.

U s t a w a

z dnia 27 stycznia 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. № 37 poz. 210).

Art. 1. Do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 210) o ograniczeniach

w sprzedaży napojów alkoholowych wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule ustawy wstawia się po słowie: „sprzedaży” wyrazy: „i spożycia”.
- 2) w art. 5:
 - a) wstawia się w ostatniem zdaniu za słowem: „zmniejszenie” wyrazy: „liczby miejsc detalicznej sprzedaży lub wyszynku napojów alkoholowych”,
 - b) dodaje się następujący ustęp drugi: „Redukcja i likwidacja zredukowanych miejsc

sprzedaży musi być ukończona do końca roku 1922",

- c) dodaje się następujący ustęp trzeci: „Gminy wiejskie i miejskie, stowarzyszenia społeczne i gospodarcze, posiadające uprawnienie do wykonywania przemysłu gospodnio-szynkarskiego, uzyskane przed dniem 1 stycznia 1921 r., o ile z przemysłem tym wykonywują łącznie przemysł restauracyjny i przemysł ten uprawiają we własnym zarządzie lub przez dzierżawców, należących do kategorii inwalidów wojennych, lub wdowy po poległych na wojnie, zyski zaś z tego przemysłu przekazują na cele publiczne—nie podpadają pod przepis ustępu pierwszego niniejszego artykułu”,
- d) dodaje się następujący dalszy ustęp: „Sprzedawcy hurtowni mogą dostarczać napojów alkoholowych tylko osobom, uprawnionym do sprzedaży detalicznej. Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowych stanowi przemysł koncesjonowany”,
- e) dodaje się dalszy ustęp: „Za koncesje, które na mocy przepisów, w ustępie pierwszym wymienionych, zostaną cofnięte, państwo nie płaci żadnego odszkodowania”.
- 3) W art. 7 ust. 1 i punkty a), b), c) otrzymują następujące brzmienie: „Bez względu na zakazana jest sprzedaż lub podawanie napojów, zawierających jakiegokolwiek ilości alkoholu, osobom nieletnim do skończonego 21 roku, dalej uczniom szkół niższych i średnich bez względu na wiek, innym zaś konsumentom na kredyt pod zastaw jakichkolwiek przedmiotów lub za wykonaną pracę.

Na podstawie ograniczeń, przewidzianych w art. 1 i 2, zakazuje się sprzedaży i podawania oraz spożywania napojów alkoholowych”.

Poczem w art. 7 punkty d), e), f), g), h), i), k), l) dostaną oznaki porządkowe a), b), c), d), e), f), g), h).

Dalszej zmiany doznaje art. 7 przez dodanie następującego ustępu: „Kto w stanie nietrzeźwości, wywołanej nadużyciem napojów alkoholowych, zachowaniem swoim daje powód do publicznego zgorszenia, a także, kto w takim stanie nietrzeźwości znajduje się w miejscu publicznym, bez względu na swoje zachowanie się podlega karze, w art. 8 niniejszej ustawy przewidzianej.

Takiej samej karze podlega ten, kto drugiego do takiego stanu nietrzeźwości doprowadził prócz tego odpowiada on obok nietrzeźwego solidarnie za wszelkie szkody i straty, wyrządzone innym przez osobę, którą do stanu nietrzeźwości doprowadził lub do niego się przyczynił”.

- 4) Art. 8 otrzymuje następujący ustęp trzeci: „Dwukrotne przekroczenie przepisów niniejszej ustawy powoduje, niezależnie od kar przewidzianych, utratę koncesji”. Dalej dodaje się do art. 8 jeszcze następujące 2

ustępy: „Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszej ustawy gaśnie po upływie 5 lat od dnia popełnienia przekroczenia. W b. dzielnicy pruskiej o wymiarze kar orzekają wyłącznie sądy”.

- 5) Do art. 9 dodaje się następujące słowa: „oraz wszystkie osoby, wykraczające przeciwko przepisom niniejszej ustawy”.

Art. 2. Ogłoszenie nowego tekstu ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 r. z uwzględnieniem poprawek, z niniejszej ustawy wynikających, oraz wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Zdrowia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu; o ile rzecz chodzi o wykonanie na obszarze b. dzielnicy pruskiej—Ministrowi tej dzielnicy w porozumieniu z Ministrem Zdrowia Publicznego, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
Trąpczyński

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Zdrowia Publicznego:
w z. *Chodźko*

Minister Spraw Wewnętrznych:
St. Downarowicz

Minister Skarbu:
Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

105.

U s t a w a

z dnia 14 lutego 1922 r.

w przedmiocie zawieszenia przedterminowej spłaty rent, zhipotekowanych na włościach rentowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Art. 1. Aż do dalszego postanowienia, a w każdym razie aż do czasu, gdy komisja odszkodowań w myśl art. 92 i 254 traktatu pokoju między mocarstwami sprzymierzonymi i skojarzonemi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 r., ustali należność, jaka przypadać ma na Rzeczpospolitą Polską z tytułu odpowiedzialności za część długu Rzeszy Niemieckiej, zawiesza się prawo przedterminowej spłaty rent, zhipotekowanych na włościach rentowych na obszarze b. dzielnicy pruskiej, przysługujące posiadaczom włości rentowych w myśl prawa pruskiego z d. 7 lipca 1891 r. o tworzeniu włości rentowych, prawa z d. 2 marca 1850 r. o Bankach Rentowych, ustawy kolonizacyj-